

Synopsis

The habilitation thesis entitled *Evoluția psihologică în context dramatic a personajelor întruchipate prin vocea de soprană/The Psychological Evolution in Dramatic Context of the Characters Embodied by the Voice of the Soprano – A Paradigm of Research in the Artistic and Didactic Field*) is structured in two parts which comprise the main personal contributions in the field of artistic, pedagogical and research activity from the completion of doctoral studies until today, respectively a project for the future development of personal career in the three mentioned directions.

The argument in the opening of the paper is a plea for the application in the field of singing pedagogy of the method of psychological analysis of the evolution of the characters embodied by the soprano voice, which, along with the analysis of musical means, represent objectives of learning, deepening, and accomplishing of an artistic act of value. The understanding this coordinate, of the psychology of the character played, will condition the other actions which give life to her on the stage: the way she "speaks" through music, the way she moves, her gestures, facial expressions, postures, elements which must be mastered to accomplish the musical art created by the composer for the role imagined. Even if in the didactic process I aim to achieve objectives related to the development especially of the vocal qualities of the students, an important principle must be followed in the courses, namely, the awareness that each area, each scene learned in class, each vocal-symphonic or chamber works has behind it an action, a plot, expresses a state, a feeling, an emotion, an idea, representing a "red thread", in a dramatic fabric meant to make sense, to impress, to elevate the spirit by the art of sounds.

The experience gained in the over 30 years of solo career is thus capitalized in class work with students, work which consists not only in training the voice from a technical point of view, but also in raising awareness by accessing those psychological springs which resonate with the character and his feelings, an awareness by which the possibility of transposition "in the shoes of the character" is obtained, and by which ways are sought to give her life in a truthful way. By such a method of "working with oneself" of the Stanislavskian type, technical vocal problems are many times solved by themselves.

Considering this principle as the central idea of the whole research, I structured the presentation of our own achievements on the opera stage from the defense of the doctoral thesis until now, in the form of a guide to understand the psychology of the characters performed both in opera and in vocal-symphonic works, continuing and thus enriching personal contributions on the subject, guide which can be useful both for young students and for pedagogues in the art of singing, reflecting the artistic work in the intimate laboratory of representation of the characters embodied by the soprano voice, as they were understood and realized in a personalized way, from a personal perspective, on the stages of works in the country and abroad between 2009-2021.

In the introductory chapter, I defined musical psychology as a branch of general psychology related to musical aesthetics, to sociology of art and to philosophy, and as a discipline of musicology that studies "the field of emotional feelings specific to the creation of interpretation and reception of musical artistic values" (DTM, 2008). I outlined the area of representation of this discipline in its historical evolution, emphasizing that most research has focused mainly on the psychology of the reception of musical art and very little on the study of the psychology of opera, operetta, oratorio, or mechanisms of assimilation, musical interpretation and/ or capitalizing on their research in scientific works.

I used as a study method the identification from the perspective of general psychology of the affective processes, their definition and comparison with those existing in musical works, respectively the observation and description of the psychological evolution of the characters studied in a dramatic context. This is how I described in the introductory subchapter: sensations, affections, dispositions, emotions, feelings and passions according to the criteria of the discipline of general psychology to ensure the descriptive exposition of these affective processes in works studied and performed on opera and concert stages in 2009-2021.

The first chapter contains seven subchapters in which I analyzed: fifteen opera roles, three operetta roles, four vocal-symphonic solo poses as well as a synthesis of the results of artistic activity materialized in awards, distinctions, presence in juries, galas, invitations in festivals and concerts, mentions of artistic performances in the written press and in the media.

The most important roles I have presented are assimilated, deepened and performed on national and international concert or opera scenes, most of them being representative for the repertoire of the romantic work created by G. Verdi and R. Wagner respectively for the verist

opera of G. Puccini and F. Cilea to which it is added the role of Donna Elvira from the opera Don Giovanni. The roles of sopranos from the famous operettas *The Merry Widow*, *The Gypsy Voievode* and *The Bat* they probed the register of representation of the comic accompanied by the afferent affective processes: emotions, joy, merriment, laughter, melancholy, gallantry, etc. From the category of vocal-symphonic works, I analyzed the solo part of the soprano in the oratorios *Elias* by F. M. Bartholdy, *The Damnation of Faust*, by H. Berlioz, *Requiem* by G. Verdi and *The Symphony No. 9*, by L. van Beethoven, thus comprising all the categories of the genre.

A synthesis of the dramatic context in which the heroines evolve can be characterized by a conflict born of the inadequacy of the social state (Cio-Cio-San, Aida, Violetta Valery) - of the sentimental or conjugal life (Elisabeth of Vallois, Amelia) of the social-historical context (Aida, Tosca) of a mistake from the past (Sister Angelica, Margareta) or mistakes from the present (Giorgetta) in the center of which is mainly the feeling of love.

The most important feeling that characterizes the evolution of each of the characters of opera, oratorio, created by composers is therefore that of love: filial (Cio-Cio-San, Sister Angelica, Amelia), paternal (Aida), amorous (all characters - Violetta, Aida, Tosca, Leonora, Amelia, Giorgetta, Adriana Lecouvreur, Mimi, Elisabeth of Vallois – Don Carlos, etc.), of love for the homeland (Aida) of sacred love, (invocations / prayer, Sister Angelica, The Widow of the *Elijah Oratory*, Amelia, Desdemona, Elizabeth of Tannhäuser). Most of the characters presented in these works are born, live and die for love, having a common sacrificial psychology. Their arias are the bearers of the most varied feelings that are "painted" both through words and, especially through music that strengthens, amplifies their intensity. The other feelings that emerge from the evolution of the characters in a dramatic context can be said to fall into the various classifications proposed by psychologists, classifications, of which, for synthesis, I chose the one proposed by Daniel Goleman (*The Emotional Intelligence*). Thus, for emotions, positive feelings, love, joy, laughter, amusement, or negative feelings, anger, sadness, fear, disgust, with all their connotative nuances, I gave edifying examples from the dramatic and musical context.

The analysis of each character included both the description of her psychology and elements of vocal technique, analysis of musical language and means of expression in close connection with the emotion / experience generated by the dramatic conflict. For example, I associated the soprano's solo part with the feeling of jubilant joy from the fourth part from The

Symphony No. 9 by L. van Beethoven, and in the operettas studied, good mood and fun were identified in the evolution of characters like Hanna Glavari or Silvia, who are strong female personalities, the pranks set up to fool and punish the men in their lives ensuring the comic situation. And the examples could go on.

The psychology of the characters of opera, oratorio, requiem, embodied by the soprano voice presents two general categories: characters whose emotions, feelings are static, constant despite all intrigue, obstacles, difficulties, and characters whose feelings change, evolve throughout the development of the work undergoing significant changes. In most cases, the tragic endings, especially in romantic or comic works (in the case of operettas) are the result of choices of these female characters or of social, historical constraints that force them to live these complex psychological processes. The artist's duty is to penetrate deeply into the psychology of the character and to reproduce as truthfully as possible on stage these emotions, feelings, passions.

Their presentation in the context of interpreted roles had the objective of emphasizing the importance of deepening the psychology of the characters represented by the soprano voice. These analyzes have been and will be entirely put at the service of training and preparing the young people in the canto class I lead.

The second chapter of the first part is structured upon the presentation of the most important achievements in the field of the pedagogy of the singing. Introducing some of the important pedagogical principles for the art of singing in line with the skills required by the university program, the content of the subchapters includes the most important activities to support the educational process both through specialized training and through stage appearances, concert recitals, participation in national and international competitions, in which the class students participated. The awards and distinctions obtained are the result of preparatory work, both from the point of view of the vocal techniques, and from the performances of the call of canto I lead. Also, master classes, course materials, repertory anthologies, are activities and teaching materials that take into account the constant concern for enriching the repertoire, in order to positively evolve the vocal technique of students. The postgraduate course in management that I graduated, the research activity consisting of the two books published in 2015 by MediaMusica Publishing House, *Aida – G. Verdi. Stări afective complexe (Aida – G. Verdi. Complex Emotional States)*, respectively *Mimi-Boema-Giacomo Puccini. Prototip al eroinei*

tragice veriste (Mimi-Boema – Giacomo Puccini. Prototype of the Verist Tragic Heroine), as well as the 10 repertory guides, are also the result of a continuous need to delve deep into the musical material intended for teaching in order to find methods, ways to penetrate the psychology of the characters, to solve problems of technique and vocal expressiveness to provide students the most viable solutions on the road to artistic performance.

The second part of the habilitation paper represents some of the development directions of the artistic and didactic career that I propose for the next years. Proposals for opera and operetta roles in the timbre register of the dramatic soprano voice are presented along with a wide range of vocal-symphonic repertoire options suitable for a future artistic career at the level of prestige gained so far. The attraction to the repertoire of modern and contemporary Romanian music (operas, symphonic or chamber vocal works) remains a constant in the options for the future and is emphasized by concrete proposals.

Regarding the design of some performances in the didactic activity, they remain the priorities of degree one, including the best possible updating of the working methods in the classroom as well as extracurricular activities meant to develop the artistic personality of the students. I list their registration for prestigious competitions in the country and abroad, the organization of master classes with personalities of musical life in the country and abroad, the organization of thematic recitals. In terms of personal activity, proposals for lectures, masters courses with our own students or in collaboration with students from other universities representing mutual exchanges of experience are also put at the service of developing students' skills in the future. I continue by mentioning the activities of tutoring and artistic practice at The Romanian or The Hungarian National Opera in Cluj-Napoca, in order to facilitate the career path of future artists, organizing summer schools for students, masters, doctoral students in canto, scheduling recitals in which I will sing with students, the organization of a student opera club, etc. The objectives of these activities are: forming a musical culture, a taste to the students for masterpieces of the genre and a stimulation of the desire to evolve into a career as a lyric artist, understanding the sacrifices and satisfactions offered by this professional, vocational option, which is above all an option of life.

Regarding the research activity in the field, the elaboration and the publication of books, of a singing course based on the current printed course support, continuation of the series of repertory anthologies for the use of singing classes and oratorical lied for the other voices,

mezzo-soprano, tenor and bass / baritone are my medium- and long-term goals. The elaboration of scientific studies and their presentation at symposia, conferences or scientific communication sessions in the field are also objectives (atypical for an interpreter), but necessary in research work along with the elaboration and implementation of artistic and didactic projects. In this sense, I also consider the proposal of partnerships in projects developed on the FDI 2022 line, AFCN projects, regarding the organization of festivals, competitions, master classes, projects that can be developed in teams, within the Faculty of Performing Arts. To achieve this goal I took a project management course in order to develop viable grants for both students and for supporting their own university career.

For the future, I wish that the teaching and the artistic activity to complement each other in order to harmoniously develop students, and the satisfactions in the field of singing pedagogy to be as high as those from the personal artistic performative activity. Achieving this goal is worth all the sacrifices and efforts I make daily, serving faithfully THE MUSICAL ART and its ideals, these being fulfilled either on the opera and concert stages enriching the present, or in the singing halls of the „Gh. Dima” National Academy of Music from Cluj-Napoca, ensuring the future.

Rezumat

Lucrarea de abilitare intitulată *Vocea de soprană între performanța artistică și vocația pedagogică/ Evoluția psihologică în context dramatic a personajelor întruchipate de vocea de soprană - o paradigmă a cercetării în domeniul artistic și didactic* este structurată în două părți care cuprind principalele contribuții personale în domeniul activității artistice, pedagogice și de cercetare de la finalizarea studiilor de doctorat până azi, respectiv un proiect de dezvoltare în viitor a carierei personale în cele trei direcții amintite.

Argumentul din deschiderea lucrării este o pledoarie pentru aplicarea în domeniul pedagogiei cântului a metodei de analiză psihologică a evoluției personajelor întruchipate de vocea de soprană, care, alături de analiza mijloacelor de expresie muzicale reprezintă obiective de învățare, aprofundare și realizare a unui act artistic de valoare. Înțelegerea acestei coordonate, a psihologiei personajului interpretat, va condiționa și celelalte acțiuni care dau viață acestuia pe scenă: modul în care „vorbește” prin intermediul muzicii, felul în care se mișcă, gesturile,

mimica, posturile, elemente ce trebuie însușite pentru a desăvârși arta muzicală creată de compozitor pentru rolul imaginat. Chiar dacă în procesul didactic urmărim să atingem obiective ce țin de dezvoltarea în special a calităților vocale ale studenților, un principiu important trebuie urmărit în cadrul cursurilor, și anume, conștientizarea faptului că fiecare arie, fiecare scenă învățată la clasă, fiecare lucrare vocal-simfonică sau camerală are în spate o acțiune, o intrigă, exprimă o stare un sentiment, o trăire, o emoție, o idee, reprezentând un „fir roșu”, într-o țesătură dramatică menită, să dea sens, să impresioneze, să înalțe spiritul prin arta sunetelor.

Experiența acumulată în cei peste 30 de ani de carieră solistică este astfel valorificată în munca la clasă cu studenții, muncă ce constă nu numai în șlefuirea vocii din punct de vedere tehnic cât și în cea de sensibilizare prin accesarea acelor resorturi psihologice care rezonază cu personajul și trăirile sale, o sensibilizare prin care se obține posibilitatea transpunerii „în pielea personajului”, și prin care se caută căi de a-i da viață într-un mod veridic. Printr-o astfel de metodă de „muncă cu sine însuși” de tip stanislavskian se rezolvă de multe ori, de la sine probleme vocale de ordin tehnic.

Considerând acest principiu ca ideea centrală a întregii cercetări, am structurat prezentarea realizărilor proprii pe scena de operă de la susținerea tezei de doctorat și până în prezent, sub forma unui ghid de înțelegere psihologiei personajelor interpretate atât în operă cât și în lucrările vocal-simfonice, continuând și îmbogățind astfel contribuțiile personale în ceea ce privește subiectul, ghid ce poate fi util atât pentru tinerii studenți cât și pentru pedagogii în arta cântului, reflectând munca artistică din laboratorul intim de reprezentare a personajelor întruchipate prin vocea de soprană, așa cum au fost ele înțelese și realizate într-un mod personalizat, din perspectivă proprie, pe scenele operelor din țară și din străinătate între anii 2009-2021.

În capitolul introductiv, am definit psihologia muzicală ca o ramură a psihologiei generale în legătură cu estetica muzicală, cu sociologia artei și filosofia și, ca o disciplină a muzicologiei care studiază „domeniul trăirilor afective specifice creației interpretării și receptării valorilor artistice muzicale” (DTM, 2008). Am trasat aria de reprezentare a acestei discipline în evoluția sa istorică subliniind faptul că majoritatea cercetărilor s-au axat în special pe psihologia receptării artei muzicale, și foarte puțin pe studierea psihologiei personajelor de operă, operetă, oratoriu, sau a mecanismelor de asimilare, interpretare muzicală și/sau valorificarea cercetării lor în lucrări cu caracter științific.

Am folosit ca metodă de studiu identificarea din perspectiva psihologiei generale a proceselor afective, definirea și compararea lor cu cele existente în operele muzicale, respectiv observarea și descrierea evoluției psihologice a personajelor studiate în context dramatic. Astfel am descris în subcapitolul introductiv: senzațiile, afectele, dispozițiile, emoțiile, sentimentele și pasiunile după criteriile disciplinei psihologiei generale pentru a asigura cadrul expunerii descriptive a acestor procese afective în operele studiate și interpretate pe scenele de operă și concert în perioada 2009-2021.

Primul capitol conține șapte subcapitole în care am analizat: 15 roluri de operă, trei roluri de operetă, patru ipostaze solistice vocal- simfonice precum și o sinteză a rezultatelor activității artistice concretizate în premii, distincții, prezențe în jurii, în gale, invitații în festivaluri și concerte, reflectări ale prestațiilor artistice în presa scrisă și în mass media.

Cele mai importante roluri pe care le-am prezentat, sunt asimilate, aprofundate și interpretate pe scenele de concert sau de operă naționale și internaționale, majoritatea fiind reprezentative pentru repertoriul operei romantice create de G. Verdi și R.Wagner respectiv pentru opera veristă a lui G. Puccini și F. Cilea cărora li se adaugă și rolul Donnei Elvira din opera Don Giovanni. Rolurile de soprană din celebrele opere *Văduva veselă*, *Voievodul țiganilor* și *Liliacul*, au sondat registrul de reprezentare a comicalului însoțit de procesele afective aferente: emoțiile bucurie, veselie, râs, melancolie, galanterie, ș.a. Din categoria lucrărilor vocal-simfonice am analizat partida solistică a sopranei din oratoriile *Elias* de F. M. Bartholdy, *Damnațiunea lui Faust* de H. Berlioz, *Requiem* de G. Verdi și *Simfonia a IX-a* de L. van Beethoven cuprinzând astfel toate categoriile de gen.

O sinteză a contextului dramatic în care eroinele evoluează poate fi caracterizat printr-o conflictualitate născută din inadecvarea statutului social (Cio Cio San, Aida, Violetta Valery) - a vieții sentimentale sau conjugale (Elisabeta de Vallois, Amelia) a contextului social-istoric (Aida, Tosca) a unei greșeli din trecut (Suor Angelica, Margareta) sau greșeli din actualitate (Giorgetta) în centrul cărora se află, în principal, sentimentul iubirii.

Cel mai important sentiment care caracterizează evoluția fiecăruia dintre personajele de operă, oratoriu, create de compozitori este așadar, cel al iubirii: filiale (Cio- Cio – San, Suor Angelica, Amelia), paternale (Aida), amoroase (toate personajele - Violetta, Aida, Tosca, Leonora, Amelia, Giorgetta, Adriana Lecouvreur, Mimi, Elisabeta de Vallois, Elisabeta – Don Carlos, ș.a.), a iubirii față de patrie (Aida) al iubirii sacre, (invocații/rugăciune, Suor Angelica,

Văduva din Oratoriul Elias, Amelia, Desdemona, Elisabeta din Tannhäuser). Majoritatea personajelor prezentate în aceste opere se nasc, trăiesc și mor pentru iubire, având o psihologie comună sacrificială. Ariile lor sunt purtătoarele celor mai variate trăiri afective care sunt „zugravite” atât prin intermediul cuvintelor cât, mai ales prin muzica ce întărește, amplifică intensitatea acestora. Celelalte trăiri afective care se desprind din evoluția personajelor în context dramatic putem spune că se pot încadra în diferitele clasificări propuse de psihologi, clasificări, dintre care, pentru sinteză, am ales-o pe cea a lui propusă de Daniel Goleman (*Inteligența emoțională*). Astfel pentru emoții, trăiri sentimente pozitive, iubirea, bucuria, râsul, amuzamentul, sau negative mânia, tristețea, frica, dezgustul cu toate nuanțele lor conotative, am dat exemple edificatoare desprinse din contextul dramatic și muzical.

Analiza fiecărui personaj a cuprins atât descrierea psihologiei acestora cât și elemente de tehnică vocală, de analiză limbajului muzical și a mijloacelor de expresie în strânsă legătură cu emoția/ trăirea generate de conflictul dramatic. De pildă sentimentului bucuriei jubilatarii am asociat partida solistică a sopranei din partea a IV-a a Simfoniei a IX- a de L. van Beethoven iar în operele studiate, buna dispoziție și hazul au fost identificate în evoluția unor personaje ca Hanna Glavari sau Silvia care sunt personalități feminine puternice, farsele puse la cale pentru a-i păcăli și pedepsi pe bărbații din viața lor asigurând comicul de situație. Și exemplele ar putea continua.

Psihologia personajelor de operă, oratoriu, requiem, întruchipate de vocea de soprană prezintă două categorii generale: personaje ale căror emoții, trăiri sunt constante, statice în pofida tuturor intrigilor, piedicilor, greutăților, și personaje ale căror sentimente se schimbă, evoluează de-a lungul desfășurării operei trecând prin schimbări semnificative. În majoritatea cazurilor, deznodămintele tragice în special în operele romantice, sau comice (în cazul unor operete) sunt rezultatul unor alegeri a acestor personaje feminine sau a unor constrângeri sociale, istorice care le obligă să trăiască aceste procese psihologice complexe. Datoria artistului este aceea de a pătrunde adânc în psihologia personajului și a reda cât mai veridic pe scenă emoțiile, trăirile, sentimentele, pasiunile acestuia. Prezentarea lor în contextul unor roluri interpretate au avut obiectivul de a sublinia importanța aprofundării psihologiei personajelor reprezentate prin vocea de soprană, Aceste analize au fost și vor fi în întregime puse în slujba instruirii și pregătirii tinerilor de la clasa de operă pe care o conduc.

Cel de-al doilea capitol al primei părți este structurat pe prezentarea celor mai importante realizări în domeniul pedagogiei cântului. Prezentând în introducere câteva dintre principiile pedagogice importante pentru arta cântului aliniate competențelor cerute de programa universitară, conținutul subcapitolelor cuprinde cele mai importante activități de susținere a procesului de învățământ atât prin pregătire de specialitate cât și prin mijlocirea unor apariții scenice, recitaluri concertate, participări la concursuri naționale și internaționale la care au participat studenții clasei. Premiile și distincțiile obținute sunt rezultatul muncii de pregătire atât d.p.d.v. al tehnicii vocale cât și a performanțelor clasei de canto pe care o conduc. De asemenea cursurile de măiestrie, suporturile de curs, antologiile repertoriale, sunt activități și materiale didactice care au în vedere preocuparea constantă pentru îmbogățirea repertoriului, în vederea evoluției pozitive a tehnicii vocale a studenților. Cursul postuniversitar de management pe care l-am absolvit, activitatea de cercetare constând în cele două cărți apărute în 2015 la Editura MediaMusica, *Aida – G.Verdi. Stări afective complexe*, respectiv *Mimi-Boema-Giacomo Puccini. Prototip al eroinei tragice veriste*, precum și cele 10 ghiduri repertoriale, sunt de asemenea rodul unei continue necesități de a sonda adânc în materialul muzical destinat predării cu scopul de a găsi metode, căi de pătrundere în psihologia personajelor, de rezolvare a unor probleme ale tehnicii și expresivității vocale pentru a oferi studenților soluțiile cele mai viabile în drumul către performanța artistică.

Partea a doua a lucrării de abilitare reprezintă câteva dintre direcțiile de dezvoltare ale carierei artistice și didactice pe care ni le propunem în următorii ani. Propuneri de roluri de operă, operetă în registrul timbral al vocii de soprană dramatică sunt prezentate alături de o paletă largă de opțiuni repertoriale vocal-simfonice oportune pentru o viitoare carieră artistică la nivelul prestigiului câștigat până în prezent. Atracția către repertoriul muzicii românești moderne și contemporane (opere, lucrări vocal simfonice sau camerale), rămâne o constantă în opțiunile pentru viitor, și este subliniată prin propuneri concrete.

În ceea ce privește proiectarea unor performanțe în activitatea didactică, acestea rămân prioritățile de grad unu, cuprinzând o cât mai bună actualizare a metodelor de lucru la clasă precum și activități extracurriculare menite să dezvolte personalitatea artistică a studenților. Enumerăm înscrierea acestora la concursuri de prestigiu din țară și străinătate, organizarea unor cursuri de măiestrie cu personalități ale vieții muzicale din țară și străinătate, organizarea de recitaluri tematice. În ceea ce privește activitatea personală, propunerile pentru susținerea unor prelegeri

tematice, a unor cursuri de măiestrie cu studenții proprii sau în colaborare studenții altor universități reprezentând schimburi de experiență reciprocă sunt de asemenea puse în slujba dezvoltării competențelor studenților în viitor. Amintim în continuare activitățile de tutoriat și de practică artistică la Opera Națională Română sau Maghiară din Cluj- Napoca pentru a facilita drumul în carieră a viitorilor artiști, organizarea unor „școli de vară” pentru studenți, masteranzi, doctoranzi în canto, programarea unor recitaluri în care voi cânta alături de studenți organizarea unui club studentesc de operă, ș.a. Obiectivele acestor activități sunt: formarea unei culturi muzicale, a gustului studenților pentru capodoperele genului și stimularea dorinței de a evolua către cariera de artist liric înțelegând sacrificiile dar și satisfacțiile pe care le oferă această opțiune profesională, vocațională, care este înainte de toate o opțiune de viață.

În ceea ce privește activitatea de cercetare în domeniu, elaborarea și publicarea unor cărți, a unui curs de canto având la bază actualul suport de curs tipărit, continuarea seriei de antologii repertoriale pentru uzul claselor de canto și lied oratoriu pentru celelalte voci, mezzosopran, tenor și bas/ bariton sunt obiective pe termen mediu și lung. Elaborarea unor studii științifice și prezentarea lor la simpozioane, conferințe sau sesiuni de comunicări științifice în domeniu reprezintă de asemenea obiective (atipice pentru un interpret dar) necesare în munca de cercetare alături de elaborarea și implementarea unor proiecte artistice și didactice. În acest sens avem în vedere și propunerea unor parteneriate în proiecte dezvoltate pe linia FDI 2022, proiecte AFCN, privind organizarea unor festivaluri, concursuri, cursuri de măiestrie, proiecte care se pot elabora în echipă, în cadrul Facultății de Artă Scenică. Pentru a realiza acest obiectiv am urmat un curs de management al proiectelor în vederea elaborării unor granturi viabile atât pentru studenți cât și pentru susținerea carierei universitare proprii.

Îmi doresc ca și pe viitor activitatea de predare și cea artistică să se completeze în scopul dezvoltării armonioase a studenților, iar satisfacțiile în domeniul pedagogiei cântului să fie la fel de mari ca și cele din activitatea performativă artistică personală. Realizarea acestui obiectiv merită toate sacrificiile și eforturile pe care le depunem zilnic, servind cu fidelitate ARTA MUZICALĂ și idealurile ei, fie că acestea se împlinesc pe scenele de operă și concert îmbogățind prezentul, fie în sălile de canto ale Academiei Naționale de Muzică „Gh. Dima” din Cluj-Napoca asigurând viitorul.